

Միպիւ

Մոռնա՛լ

Եթերային ըսփյուռներեն թնել վեր,
Այցել բոցե արևներուն, ծովերուն.
Շամանդադին ձայնը լրսել, և հեռուն
Միջոցին մեջ՝ ականջ դրնել, երբ հովեր
Կը խոսակցին խանդագին:
Եթե պատրանք են այս տենչերս իմ անգին,
Ո՛հ, կ'ըղձայի մոռնալ խորհուրդը կյանքին:
Ցավի, սուգի ջրնջել սերմերն անհամար,
Տառապողին սրբել շիթերն արցունքին,
Մինչև անոր հորդ աղբյուրները ցամքին.
Թըշվատության դեմ մաքառել քաջաբար
Ծայրատելով իր ծավալ:
Թե այս ուժին ես կարող չեմ տիրանալ,
Մարդոց վիշտերն, ո՛հ, կ'ըղձայի գեթ մոռնալ:
Եթե բյուրեղ տեսիլքներուս իմ երբեք,
Անկարող եմ պահ մը մարմին տալ, ավա՛ղ,
Եվ անոնց գորշ աճյուններուն տակ նըվաղ
Հոգիս հավետ պիտի մըխսա վըշտաբեկ
Ջերթ խունկ մ'աննյութ ու անհալ
Սվաղելով իր խոյանքներն անժուժկալ,
Ո՛հ, երագներս ես կ'ըղձայի գեթ մոռնալ: